

той отишълъ и въ Видинъ, та покорилъ и побунены-
ты изново Българи (1015 г.). Тогава Радомиръ му ся
молилъ за миръ, нъ той го непослушалъ, ами напад-
нълъ на Мъгленъ (на сѣверъ отъ Воденъ), та му
срутилъ стѣныты и го завладѣлъ; изгорилъ Нотія (ма-
лѣкъ градъ въ Мъгленскый край), и уловилъ най-пър-
выя Радомировъ съвѣтникъ, Домиціана Кукана, Мъглен-
скѣтъ княгынижъ — Елицъ, князь Петра Долѣна и много
другы чиновници, та гы пратилъ съ войскыты имъ
заедно въ Анадолъ. А не ся минжло много врѣмя отъ
това и Аароновый внукъ — Иванъ-Владиславъ убилъ
царь Радомира, когато былъ на ловъ (1015 г.), и ся
въцарилъ намѣсто него.

Иванъ-Владиславъ.

*II. Какво направилъ тоя царь, кога възлѣзълъ
на престола?*

О. Той за да може да ся укрѣпи пѣ-здрaво надъ
него, прибързалъ та убилъ на Радомира женъ му, а
пѣкъ по-малкыя му сынъ ослѣпилъ, та че тогава ся
прѣговорилъ и съ Гърциты, като си турилъ на ума да
истреби рода и политикѣтъ на царь Самуила изъ ко-
рень. За това той пратилъ да вика при себе си краль
Владимира, който управлявалъ Южнъ-Сърбіи и Алба-
ниѣ, и былъ роднина и вассалъ на царь Самуила. Кра-
лица Владимирица не пускала мѣжя си да иде, за да
му нестане нѣщо; нъ той ѣ думалъ: нѣка идъ да ви-
дѣ и да чюжъ отъ близу новыя Българскый импера-
торъ. Подиръ Владиславъ пратилъ пакъ да го вика,
и тогава му пратилъ и единъ златенъ кръсть, съ клѣ-
твѣ, че нѣма да му стори нѣщо. Владимиръ го по-
вѣрвалъ и станжлъ да иде. Владиславъ тогава пра-
тилъ хора, да го завардятъ на пѣтя и да го убѣжтъ;
нъ Богъ го упазилъ, та дошълъ живо и здраво въ